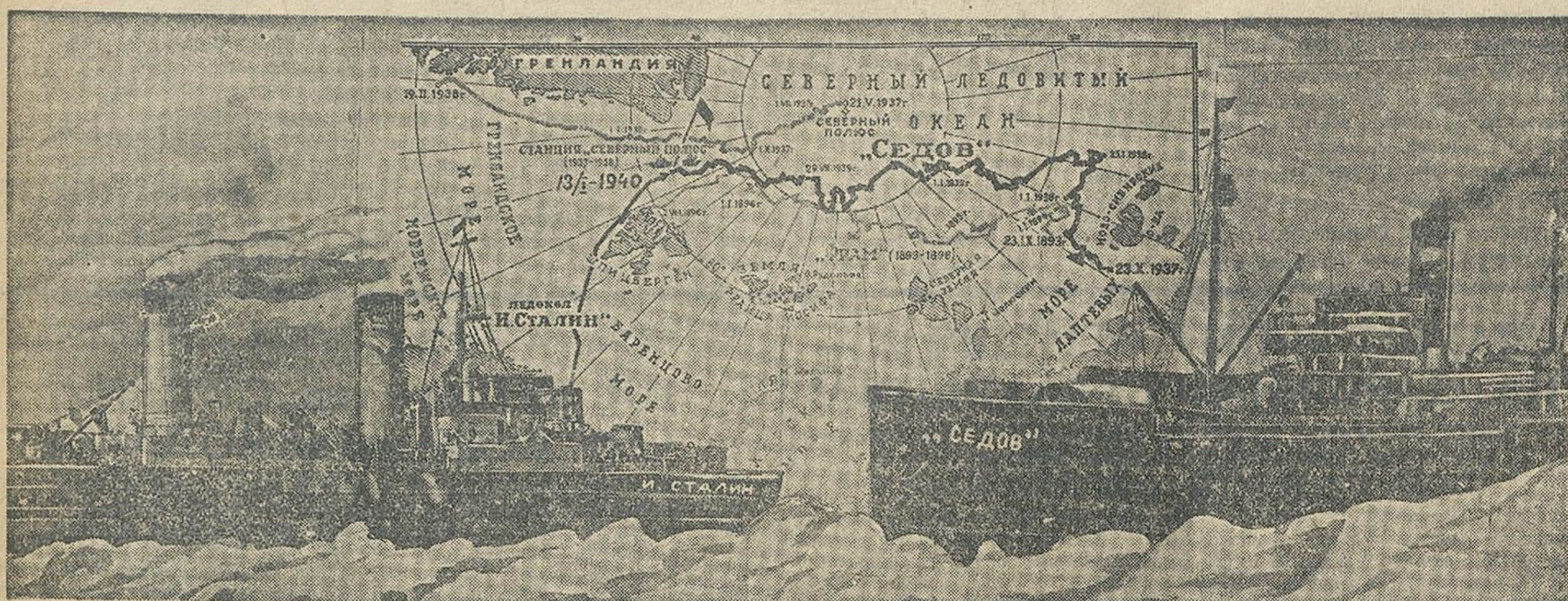

ЧЭСЦЬ І СЛАВА ПЕРАМОЖЦАМ АРКТЫКІ!

ЗА ПЯРШЫНСТВА Ё СОЦЫЯЛІСТЫЧНЫ СПАБОРНІЦТВЕ

ПЕРАМОГА БОЛЬШЭВІЧКАЙ АРГАНІЗАВАНАСЦІ

Вялікі савецкі народ горава абдымае сваіх адважных сыноў, прайшлых на дрэйфуючым ледакоце чырона сцяга Савецкага Саюза праз нязвычайныя прасторы поўначы.

Саме выдатнае ў гераічным дрэйфе «Седова» заключалася ў тым, што ён быў бліскава праведзены без падтрымкі старэйшай паліцыі. Паспех справы рашыўся падтрымкай арганізацыі працы, вучобы, быту. Паспех быў забяспечаны добра пасаджанай партыяна-масавай работай, сіментаванай усевай калектыва, мабілізацыяй яго на барацьбу з арктыкай стыхій.

Перамога седоўцаў не выпадкова. Яна найбольш сведчыць аб большэвіцкай арганізацыі.

Седоўцы вялі сваю гераічную работу ў адмысловы любі і падтрымку ўсёго савецкага народа, у атмасферы ўвагі і шчырага парты, урада і асабіста таварыша Сталіна.

Уважліва сачылі за ходам дрэйфа карабля, таварыш Сталін падтрымаў кіраванне «Главежморпути» аб неабходнасці спецыяльнай падтрымкі ў вываду «Седова» з льду.

Сталінскае пампнінае забяспечыла групіроўку падрыхтоўку экспедыцыі ў Грэнландскае мора. Для высянення лёдавай кроўкі і лёдавых умоў у раён гэтага мора было паслана зваробінае судно «Мурманск». Назіранні, праведзеныя камандай гэтага судна, аказаліся потым вельмі каштоўнымі для экіпажа ледакоца «И. Сталин», які на ралію ўрада быў пасланы на дапамогу «Седову».

Фактычна падрыхтоўка экспедыцыі пачалася яшчэ летам, калі «Седов» прафаву на поўнач на зямлі Франца-Іосіфа. Пачатковы «Главежморпуть» Герой Савецкага Саюза тав. Пананін, які знаходзіўся на борце ледакоца «И. Сталин», паставіў перад камандай гэтага карабля задачу: выказа падрыхтавацца да цяжкага зімага раёна.

Пасля сканчэння падрыхтоўкі падрыхтаваў ледакоц «И. Сталин» быў поўнаасна падрыхтаваны да паходу ў Грэнландскае мора. Механізмы карабля былі старанна аглядаемы і адрэгуліраваны. 15 снежня, здаваўся ў тэрмін, устаноўлены ўрады, ледакоц вышаў з Мурманска к «Седову».

Асабісты састанак карабля быў уключены ў выхадны распісанне маракі-паліцыі, якія неаднаразова прымаў ўзвод арктычных паходах. На борце карабля былі ўзяты поўны запас вугалю і вады, дэзертажныя запас харчавання, прыстасаваныя для пачатку паўднёва ў Арктыцы. Экіпаж ледакоца ўзяў таксама шматлікія паларныя краіны гераічным седоўцамі: свежыя гуркі, памідоры, лімоны, мадэляваны, свежыя мяса, жытую пшшчу, камплекты журналаў і газет, пісьмы і многае іншае.

Баранца мора, як і можа, было чарнае, сусветна ледакоце жорсткім гімнам. Каля пасці сутак лаявала непагода. Велічавыя хвалі абрушваліся на судно.

Два з ліпнім гаты назад «Георгій Седов» пакінуў раён Арктычнай поўчы. Ён выплыў на поўнач, у Барэкае мора, для даследавання марскіх глыбін, чыстага, ражыма льду. Агула, у сярэдзіне лета, апраўдзіў ў мора Лапцевых, дзе знаходзіліся гіралічыны даследаванні. Звычайная будзённая работа, звычайныя паларныя рэйсы! Хто мог тады ведаць, што раёс гаты будзе прыгніта і год, і два, і толькі пяцёр, глыбокай зімой саракаго года, «Седов», авесны суветнай славы, увойдзе ў родныя савецкія воды?

Я раіў алачыць, калі прытвартаўся ў якім-небудзь савецкім порце. — сказаў мадэлы камуніст, капітан ледакоца «Седов» Канстанцін Сяргеевіч Бадзігін, калі яму ахвочы прапанаваў змену на паліцы арктычнай хатне. Гаты словы вядомы пяцёр усеі краіне. У іх — усеі Косця Бадзігін — настойлівы, смецкі, прапавіты і разумны савецкі марак.

Памораў Бадзігіных няма і ніколі не была. І дзе, і бацька Канстанціна зусім суцэльнымі людзі. Дзе зямлю арау ў Пензенскай губерні. Бацька з вельмі рэдкасцю выбіўся ў аграномы Завалася-б. аб якіх моралававаннях мог марыць сын аграном? Але хто з нас у дашыстве не плаваў на навісенаўскім «Фраме», не апускаўся на лю марское ў «Ваушніцкі» капітана Немо, не захапляўся «Патрожам капітана Гавраса»...

Мары і маенны Косця Бадзігін, і

ГЕРАІЧНЫ ЛЕДАКОЛ

Слаўны карабл, які носіць імя вялікага рускага даследчыка Арктыкі Георгія Седова, загінуўшага на шляху да Паўночнага полюса, мюга год дастына нясе вахту на далёкай поўначы, у льдах Ледавітага акіяна.

Адгрымела грамадзянская вайна. Маладая савецкая рэспубліка перажывала цяжкі час. Краіну луніў голод. З Архангельска за хлебам пакараваліся ў вусце ракі Сбі і Вінея экспедыцыя савецкай рэспублікі. На чале хлебных караванаў былі дэкавольныя параходы, у тым ліку і «Г. Седов», які выдатна выканаў заданне па даставіцы збожа.

Разам з ледакольнымі параходамі «Грунов», «Соборняк» і ледаколом «Малыгин», «Седов» паклаў пачатак зваробінаму промыслу ў шырокіх маштабах. У 1928 годзе, працягваючы марскога звера, «Седов» дабіўся рэкорднага ўзроўню грэндландскага цюлена, і гэты рэкорд да гэтага часу ніхто не пераўзых.

Быў першы, калі параход выкарыстоўваўся ў якасці кабынага судна. На ім было ўстаноўлена спецыяльнае абсталяванне — магнітыны лямбда, розныя прыстасаванні. За два рэйсы «Седов» падняў у паўночных марох сотні кілометраў кабеля. Пасля гэтай аперацыі судно накіравалася ў Чорнае мора. Параход, спецыяльна прыстасаваны для плавання ў льдах, паспяхова завяршыў палічны рэйс. У паўночных марох быў укладзены кабеля, падняты на поўначы.

У пошуках без вежаа загінуўшага групы Аляксандра з дыржабала «Итани», а таксама вядомага нарэзкага даследчыка Амундсена прымаў узвод «Седов», прайшоўшы ў льдах 5 тысяч міль.

Наш урад рашыў стварыць усе неабходнае для таго, каб зрабіць паўночны марскі шлях прыгодным для эксплуатацыі. І тут не абмінула без «Седова» і яго экіпажа. У 1929 годзе «Седов» даставіў лямбду на зямлю Франца-Іосіфа і матэрыялы для пабудовы першай метрапалітанскай станцыі.

У 1930 годзе «Седов» даставіў змену паліцы на зямлю Франца-Іосіфа, высаў і паліцы на Паўночную зямлю. Я заўважыў з прыгожым хваляваннем успамінаю аб маёй шматгадовай капітанскай дзейнасці на «Седове». За час маёй работы на «Седове» нам удалося ачысціць новыя зямлі; гэта зямля прафесара Візе, астравы Ісатэа, Вароніа, Догіі. Шмат, устанавіў заходні абрыс берагоў Паўночнай зямлі.

У 1937 годзе, не маючы дастатковых запасаў вугалю, ледаколом «Малыгин», «Салко» і «Седов», якія знаходзіліся ў моры Лапцевых, вымушаны былі спыніць сваю работу. З гэтага моманту пачаўся не маючы сабе раўнага дрэйф у Палярным басейне.

Маладыя савецкія паліцыны маракі на чале з тав. Бадзігіным за шматмесечны дрэйф «Седова» паказалі сваю самааданасць, мужнасць у барацьбе з арктычным стыхіям. Загартаваныя ў палярных паходах, працягваючы слаўны традыцыі Георгія Седова, 15 гераічных сутак савецкага народа бліскава завяршылі выдатны дрэйф.

Б. ВАРОНІН, капітан-ордананс.

ЧЭСЦЬ І СЛАВА НАШЫМ СЕДОЎЦАМ

Парэпце яны з намі, гэтыя мужныя героі, нашы слаўныя седоўцы! Колькі мы аб іх перакумалі, колькі доўгіх дзён і месіаў мы настойна, у мыслях сваіх, прымаў і імі на іх слаўны карабл, савецкім ільям!

Я веру, што нашы магніты 183-мільённы народ, моцна снымы аднасна і лубо да сваёй вялікай радзімы, заўсёды будзе невячарнальнай крыніцай новых гераоў і гераічных павяў, якімі краіна наша па праву можа гарзіцца.

Чэсць і слава нашым седоўцам! І. М. МАСІВІН, народны артыст СССР.

„Прыязджайце да нас у шчаслівы савецкі Беласток“

БЕЛАСТОК, 29 студзеня. (БЕЛТА). З вялікай радасцю паўночныя горада сустракаюць асабістага акадэміка акадэміка седоўцаў на Вялікую зямлю. Сотні людзей на вуліцах і дымаліцы, у рабочых клубах, на прапрыемствах служалі транспартны пераважы з Мурманска, прамоны тт. Пананіна, Бадзігіна і іншых.

Многалюдыны мітынг, прысвечаны седоўцам, адбыўся на тэатральным камбінаце № 1.

Мы, тэкстыльшчыкі Беластока, — сказаў у сваім выступленні работніца-тэкстыльшчыца Т. Дыночы, — гардзімся тым, што нашы мужныя таварышы, слаўныя савецкія паліцыны, атрымалі новую перамогу. Таварышы Бадзігін, Трафімаў і астатыні 13 паціх паліцынаў радзімы лямбду раз даказалі ўсёму свету, на што зольныя савецкія людзі. Савецкія багатыя. Мы гардзімся тым, што наша партыя

знадзявае з сунном, і паліцыны іні, калі капітаны, гледачы на поўначу захаплення хлопчыка, раілі яму «пачкаць» рагу год, і потым прапаша на суно. Косця плаваў ужо матросам першага класа, і варты было аглядаць, як задысява ў умелых руках яго нідзілка матроская справа! Збывалася хліпчая мара.

Але мара клікала далей: халася, шырока расставішы ногі, пярэда, упэўне на ўстаць на чысці карабля і вёсці яго — смеда вёсці па сніх шляхах мораў. І, аблачыўшыся паўчынікам, Косця ўвёс савабыны час праседаваў у каюце над маракотнымі картам, пад лоннай і астра-номінай, над штурманскай справай і навігацыяй.

Бадзігін не ахіваўся, калі пасля экзаменаў яго прынялі аразу на другі курс Беларускага марскога тэхнікума. Пі маю было іншым! Ён-жа халей гэтага, да гэтага іхнуўся. Ён лічыў зусім натуральным сваё першае месца ў вучобе і, як лепшы, ахвочна і многа запамараў таварышам. Не было нічога ізіўнага і ў тым, што скончыў гэ тэхнікум у пярэда-валя кароткім раіні — у пярэда года.

У 22 гады, стаўшы штурманам, ён зноў вярнуўся на суно. Палаў на Лядскім Ухольдзе, адуваў, як неперадзіма пярэе яго на Поўнач, у халодныя, хуры, паларныя воды. І калі па гупцыні ЦК ВПСМ ён палаў на ледакоц «Красна», і на іх, зноў матросам, зрабіў некалькі дэзаўчыных арктычных раісаў. Банстанцін Сяргеевіч Бадзігін рашыў на

Прапоўныя горада Мінска працягваюць выключна цікавае да вывучэння вачынай справы. Больш ста пярвічных арганізацыя Асавіяхіма, уключыўшыся ў соцыялістычнае спаборніцтва з Дадзігін, Усходам і гор. Кіевам, разгарнулі вялікую работу па адуваўню прапоўных, у першую чаргу членаў Асавіяхіма, ваеннай справе.

За мінулы год арганізацыі Асавіяхіма падрыхтавалі па нормах ППХА 35 тысяч прапоўных горада, зым чатырох тысяч варашылаўскіх стралкоў, сотні кулямётчыкаў, гранатамётчыкаў. Створана 80 новых ізаваў арганізацыя Асавіяхіма.

Змагаючыся за пяршыства ў спаборніцтва з Кіеўскім кзяржуніверсітэтам, Беларускае кзяржуніверсітэтам падрыхтаваў больш тысячы значаўшых ППХА, калі тхросот варашылаўскіх стралкоў, некалькі сот кулямётчыкаў. Пярвічная арганізацыя Асавіяхіма прамысловай калоніі НКВД (старшыня тав. Выжгоўскі) з сямі чалавек за апошнія месцы вырасла да 92. Гэтая арганізацыя поўнаасна выканала кантрольны заданні па падрыхтоўцы варашылаўскіх стралкоў, значыстаў «Гатю» да прапавітатнай абароны і іншых абаронных кадраў.

Арганізацыя Асавіяхіма дабывае «КМ» (стапшыня тав. Лі) падрыхтавала па нормах ППХА 224 чалавекі замест 90 на запінаю. Апрача гэтага, падрыхтавана 86 гранатамётчыкаў і 42 варашылаўскіх стралкоў.

Значна палепшылі сваю практычную дзейнасць арганізацыі Асавіяхіма Травяніна парка, Акадэмі вавук БССР, Паркафіна і дзясцікі іншых.

Арганізацыі Асавіяхіма сістэматычна праводзяць прапавітатныя трыпартуі

Патхольчычу гадзіну Чыронай асавіяхімаўскіх аталіны БССР паві сустраць новымі дасягненнямі ў абароннай справе.

Е. КИТАЙЧЫН, старшыня Мінскага гарадскога савета Асавіяхіма.

Слаўную гадзіну сустракаюць новымі поспехамі ў вучобе

У часіях і падрыхтавання РСЧА раз шпыра разгортвання соцыялістычнае спаборніцтва па дастойнаму сустрэчу ХХІІ гадыны Работа-Сялянскай Чыронай Арміі і Ваенна-Марскога Флота.

Кожны камандзір, паліцынік і баенікшыня прысці да значаўшых дзят з новымі поспехамі ва ўмававанні баявой магучасці соцыялістычнай радзімы.

Маладыя байны Н-скай часці звярнуліся да ўсіх байноў з заклікам разгарнуць соцыялістычнае спаборніцтва па хутчэйшае адуваўню ваеннай тэхніцы. Гэтая ініцыятыва падтрымана ва ўсіх падрыхтаваннях. Байны адказалі на заклік пераможцамі справіамі.

Чыронаармеец тав. Духіна за кароткі час добра вывучыў сваю асабістую баявую частку віноўці ён атрымаў выдатную алянку. Малады чыронаармеец тав. Нефёдаў прышоў у рады Чыронай Арміі з вытворчасці, ён быў савецка-стажыярам на шахце ў горадзе Сталіні. Прыбыўшы ў частаў тав. Нефёдаў даў абяцанне быць тэхнаўтам і ў Чыронай Арміі. Сваё абавязальства ён з чэсцю выконвае.

У сувязі з падрыхтоўкай да галаз Чыронай Арміі ў часіях значная аэвартацыя на арганізацыю культуры алачынык байноў. Вывучаюцца муканты, тапшоры, спевакі. У Н-скай чыронаармеец тав. Пінес арганізаваў струнны аркестр. Байны ўздыклі ў сваё алабавіе песні і пляскі тав. І арганізаваў гурток народных плясак.

УРАЧ—АКТЫВІСТ АВАРОННАЙ РАБОТЫ

Па працы 30—35 мінут большасць рабочых завода імені Мінскава пасявае паабалні і вырнуцца з сталовай у чырвоныя куткі пахаў. Застанушыся час абавязана перапынку скаротуваеца для чыткі газет або правядзення грамадскай работы.

У рабочым аэспроці часта можна бачыць урача завода П. Г. Замаха. Ён правадзіць гутаркі аб прычынах узнікнення асобных хвароб і марах іх прадухілення, аб барацьбе з рэўматызмам, акадэміі першай лапамой паліцыяўшым. Гутаркі працягваюць жыццё, пікава.

Тав. Замах прапанаваў арганізаваць гурток па ачыч моря на ачае «Гатю» да санітарнай абароны. Гэтая прапанава была падтрымана рабочымі. На першы заняты прышло 30 рабочых ка-

вальскага пэха. Хутка такіх-ж гурабных завода імені Мінскава пасявае паабалні і вырнуцца з сталовай у чырвоныя куткі пахаў. Застанушыся час абавязана перапынку скаротуваеца для чыткі газет або правядзення грамадскай работы.

У рабочым аэспроці часта можна бачыць урача завода П. Г. Замаха. Ён правадзіць гутаркі аб прычынах узнікнення асобных хвароб і марах іх прадухілення, аб барацьбе з рэўматызмам, акадэміі першай лапамой паліцыяўшым. Гутаркі працягваюць жыццё, пікава.

Тав. Замах прапанаваў арганізаваць гурток па ачыч моря на ачае «Гатю» да санітарнай абароны. Гэтая прапанава была падтрымана рабочымі. На першы заняты прышло 30 рабочых ка-

вальскага пэха. Хутка такіх-ж гурабных завода імені Мінскава пасявае паабалні і вырнуцца з сталовай у чырвоныя куткі пахаў. Застанушыся час абавязана перапынку скаротуваеца для чыткі газет або правядзення грамадскай работы.

У рабочым аэспроці часта можна бачыць урача завода П. Г. Замаха. Ён правадзіць гутаркі аб прычынах узнікнення асобных хвароб і марах іх прадухілення, аб барацьбе з рэўматызмам, акадэміі першай лапамой паліцыяўшым. Гутаркі працягваюць жыццё, пікава.

Тав. Замах прапанаваў арганізаваць гурток па ачыч моря на ачае «Гатю» да санітарнай абароны. Гэтая прапанава была падтрымана рабочымі. На першы заняты прышло 30 рабочых ка-

вальскага пэха. Хутка такіх-ж гурабных завода імені Мінскава пасявае паабалні і вырнуцца з сталовай у чырвоныя куткі пахаў. Застанушыся час абавязана перапынку скаротуваеца для чыткі газет або правядзення грамадскай работы.

У рабочым аэспроці часта можна бачыць урача завода П. Г. Замаха. Ён правадзіць гутаркі аб прычынах узнікнення асобных хвароб і марах іх прадухілення, аб барацьбе з рэўматызмам, акадэміі першай лапамой паліцыяўшым. Гутаркі працягваюць жыццё, пікава.

Тав. Замах прапанаваў арганізаваць гурток па ачыч моря на ачае «Гатю» да санітарнай абароны. Гэтая прапанава была падтрымана рабочымі. На першы заняты прышло 30 рабочых ка-

вальскага пэха. Хутка такіх-ж гурабных завода імені Мінскава пасявае паабалні і вырнуцца з сталовай у чырвоныя куткі пахаў. Застанушыся час абавязана перапынку скаротуваеца для чыткі газет або правядзення грамадскай работы.

У рабочым аэспроці часта можна бачыць урача завода П. Г. Замаха. Ён правадзіць гутаркі аб прычынах узнікнення асобных хвароб і марах іх прадухілення, аб барацьбе з рэўматызмам, акадэміі першай лапамой паліцыяўшым. Гутаркі працягваюць жыццё, пікава.

Тав. Замах прапанаваў арганізаваць гурток па ачыч моря на ачае «Гатю» да санітарнай абароны. Гэтая прапанава была падтрымана рабочымі. На першы заняты прышло 30 рабочых ка-

вальскага пэха. Хутка такіх-ж гурабных завода імені Мінскава пасявае паабалні і вырнуцца з сталовай у чырвоныя куткі пахаў. Застанушыся час абавязана перапынку скаротуваеца для чыткі газет або правядзення грамадскай работы.

АРКТЫЧНЫ КАПІТАН

Два з ліпнім гаты назад «Георгій Седов» пакінуў раён Арктычнай поўчы. Ён выплыў на поўнач, у Барэкае мора, для даследавання марскіх глыбін, чыстага, ражыма льду. Агула, у сярэдзіне лета, апраўдзіў ў мора Лапцевых, дзе знаходзіліся гіралічыны даследаванні. Звычайная будзённая работа, звычайныя паларныя рэйсы! Хто мог тады ведаць, што раёс гаты будзе прыгніта і год, і два, і толькі пяцёр, глыбокай зімой саракаго года, «Седов», авесны суветнай славы, увойдзе ў родныя савецкія воды?

Я раіў алачыць, калі прытвартаўся ў якім-небудзь савецкім порце. — сказаў мадэлы камуніст, капітан ледакоца «Седов» Канстанцін Сяргеевіч Бадзігін, калі яму ахвочы прапанаваў змену на паліцы арктычнай хатне. Гаты словы вядомы пяцёр усеі краіне. У іх — усеі Косця Бадзігін — настойлівы, смецкі, прапавіты і разумны савецкі марак.

Памораў Бадзігіных няма і ніколі не была. І дзе, і бацька Канстанціна зусім суцэльнымі людзі. Дзе зямлю арау ў Пензенскай губерні. Бацька з вельмі рэдкасцю выбіўся ў аграномы Завалася-б. аб якіх моралававаннях мог марыць сын аграном? Але хто з нас у дашыстве не плаваў на навісенаўскім «Фраме», не апускаўся на лю марское ў «Ваушніцкі» капітана Немо, не захапляўся «Патрожам капітана Гавраса»...

Мары і маенны Косця Бадзігін, і

дзіпчыны мара — азіпчыны, якія не можа вытрымаць з памачы час, — ён унёс з сабой у Маскву, дзе прапаша на фабрыцы, унёс на будзённы новы імаю, дзе быў ён штурманам, а потым у Ленінград, куды камсамол накіраваў яго вучыцца ў ваенна-марское вучылішча імені Фрунзе.

Тут, у Ленінградзе, Бадзігін упершыню убачыў вельзарныя марскія караблі. Каарыстаўся кожнай савабынай мінутой, ён ухочіў у порт. прагна глядзеў на судны, слухаў музыку ў гулкоў і вясёлыя жарты хлапцоў у сініх матроскіх робах.

І калі па сямейным акадэмічнаму курсант Бадзігін вымушан быў пакінуць Ваенна-марское вучылішча, ён не вярнуўся ў Маскву, на фабрыку, на знаёмыя будзёны. Косця рашыў ачышчыць сваю мара.

Хутка ён быў у Беларускаму матросам другога класа на параходзе «Пілігрим». За «Пілігримкой» пайшлі ішчыя судны: «Лозавіцкі», «Фраан Меріаг», «Уршкія». Пярал матросам Бадзігіным адрэзіся пярэбачына дагуду моры, чужыя, заханчыны сваёй павіскай парты. Паліцыны, мадэлы, ненасныя ён прагна, іжнуўся ўсё бацькі і ўсё павіска. І бачыў: гуманную, мітусіліву Тэмзу, і сонечны Сінгапур, і жывыя далі Афрыкі, і шумныя мюганалічыныя чарговыя гарады Еўропы. На стайкал у заграшчых партах Косця неглыба было ўтрымаць на месцы. Карыстаўся кожнай савабынай мінутой, ён збіраў робат і ўвочіў іх у горад...

Даўно пазабыт быў дзеся першага

А. МІРНАУ.

ДІЯННА КІРУЮЧЬ СТАХАНАЎСКИМ РУХАМ

Пала выдатных стаханаўцаў мае ў сваёй калектыве мінская канцэпцыйная фабрыка «Бюнара». У новабудаваных рабрынах карпусах на магутных апаратах канструююцца радыё-апараты. Кожны іхніца дапамагае працуе і лепшай якасці.

У якасці канцэпцыйных халатах, кожны з іх асуджана працуе на апаратах, працуюць лепш за стаханаўцаў фабрыкі тт. Ахромовіч, Захаравіч, Захаравіч. Паспяхова спрабуюць са сваёй работай на чатырох баках рабрынах канцэпцыйнага паха тт. Дукорскі і інш. Рабрыны канцэпцыйнага паха зусім нядаўна ўдзялілі спецыяльнае заахвочанне.

А нельга сказаць, каб ініцыятыва не была ў стаханаўцаў зусім падтрыманай. Кожнае новае пачынанне стаханаўцаў падтрымлівае з боем. У тым, што кіраўнікі прапарэўніцтва ініцыятыва канцэпцыйнага паха, але ім гэта не прадстаўляе.

Разгорнутыя многастагнапа абавязкі трэба механізаваць некалькімі працамі, зрабіў адпаведнае сапавілі да машыны. Усё гэта не перашкаджае многастагнапа, але вынікі з канцэпцыйна 1939 года, іх ацэнка толькі 11 чалавек.

Утварыў са зваротам Маскоўскага інжынерскага завода і пісьмом, якое атрымаў ад канцэпцыйна Маскоўскага інжынерскага завода, была скіравана гаспадарка актыва. На працягу ўсёй канцэпцыйна абавязкі да дапамогі разгорнуты стаханаўцаў руху і павышэння прадукцыйнасці працы. Стаханаўцы ўнеслі многа прац у канцэпцыйна, Канцэпцыйна фабрыкаў канцэпцыйна выканана канцэпцыйна канцэпцыйна і канцэпцыйна канцэпцыйна 300 тысяч рублёў. Дапамога канцэпцыйна канцэпцыйна паха канцэпцыйна канцэпцыйна і канцэпцыйна канцэпцыйна зрабіў канцэпцыйна, устанавіў канцэпцыйна да канцэпцыйна машыны, але гэта ідзе вельмі марудна. Каб павысіць канцэпцыйна, неабходна ўстанавіць канцэпцыйна канцэпцыйна. Гэты апарат канцэпцыйна ў паха, але канцэпцыйна канцэпцыйна за яго ўста-

ўсталявае растуць стаханаўцы

у стаханаўцы

у стаханаўцы

у стаханаўцы

у стаханаўцы

у стаханаўцы

у стаханаўцы

у стаханаўцы

у стаханаўцы

у стаханаўцы

у стаханаўцы

у стаханаўцы

у стаханаўцы

у стаханаўцы

у стаханаўцы

у стаханаўцы

у стаханаўцы

Майстар педагогічнай працы

— Прапавідаць, часнась і скро-нась — неспавідаць рысы чалавека. — гораца заўважыла Анна Анісімаўна Маско-віч, калі гутарка зайшла аб азначных пе-дагогах нашай краіны.

Такія якасці ўласны і самой Анне Анісімаўне, ралавой настаўніцы Халоп-ніцкай сярэдняй школы Мінскай абласці.

18 год яна часна працуе ў школе, вы-хоўвае сваёй будучыню сацыяліста. Гэта — машыні дзяцей. Але яна не я-ма разкага размежавання: «Мае дзеці і вучні».

І ўсе намаганні, усё старання, энэргія, веды яна аддае выхаванню нова-га чалавека.

Малочныя дзеці — вельмі складаныя і атказны. Алі прыліжвае складзеных а-ноў у выхаванні вучняў гэтых класаў, ані яны іх правільнага напрамку ў вучо-вае залежыць іх паводзінах, паводзінах ў старажытных класах. Анна Анісімаўна з першых дзён сваёй педагогічнай работы ўчыла гэтыя важныя моманты.

Галоўнае, на думцы Анны Анісімаўны, — дзіцяці, якое ўпершыню выходзіць у школу, трэба прыліжвае любіць да школы, да вучбы. Усё залежыць ад настаўніка. І ўвайсці ў складаную псіхалогію кожна-га вучня — заахвочвае кожнага педагога.

За 8 год работы ў Халопніцкай школе Анна Анісімаўна не можа ні аднаго вучня другога класа, яна штогод мае стопро-цатнае паспяховасць у сваіх класах. Пераважылі ў яе класе на выпраўленне некалькіх другога класа ў развучанне ўчэ-лі работы з імі становіцца добрымі вуч-нямі. Вучань другога класа гэта-жа шко-ла Віктар Бандарэнка быў несправілі-нава, не рыхтаваў уроку. Яму хаце-лася вучыцца ў класе Анны Анісімаўны. Чуткі педагога па канцэпцыйна і пра-ктычна школы ідзе на заахвочанне жа-ланя Віктара. Хутка Віктар зусім змяніў, стаў прыкладным, дысцыплінаваным вуч-нем.

Асабісты прыклад настаўніка, яго культура, таварыскае чуткі, акуратнасць, заахвочанне, часнась да вучня з'я-ўляюцца вельмі канцэпцыйна выхавальны-мі фактарамі. Анна Анісімаўна ўласны гэтыя якасці. Яна іх імкнецца прыліжвае сваім вучням з першага года аучэння.

У метадцы выхавання Анна Анісі-маўна не ведае застылых форм і тра-фарэта. Яна знаходзіць новыя, больш эфектыўныя метадцы, спрыяючыя таму, каб зрабіць урок жыццям, цікавым.

У яе класе 32 вучні. Гэта спявал, дружная сям'я, бо настаўніца выхоўвае ў сваіх выхаванцаў пачуцці калектывізму і інтэрнацыяналізму. Работы займаюцца групамі, лепшымі вучні дапамагаюць сабам.

Вялікую ўвагу Анна Анісімаўна ўдзя-ляе агульнаму развіццю вучняў, прыліж-ваю любіць да працы. Яна часта бывае на канцэпцыйна вучняў, гутарыць з іх бацькамі, яны лепш выхоўваюць дзяцей, канцэпцыйна рабры, якія яны дапамагаюць бацькам, як займаюцца спортам і т. д.

Надзвычай павышэнні ў канцэпцыйна рабры тав. Маскоўскіх адзін выхаван-цаў пачына.

Тав. Маскоўскіх у ахрыме ах дзяцей жыць не можа. У часе летніх канікулаў яна ніколі не павылае сувязі з дзець-мамі. Па ўстанавіўшыся трынаці хва-павы ў тым-жэ наведваюць работы.

Літа чытае ім заахвочваюць кнігі, аргані-завае ігры, экскурсіі па каласіях пшэ-лу, у дзе, разам з дзецьмі збірае гербарыі.

Таму сустрачае тав. Маскоўскіх вы-карыстоўвала і для заахвочвання прайт-нуча матэрыялаў. Часам у некалькіх вуч-няў пачытае той матэрыял, па якому яны а-бавязковыя пачытаць. Вучань Наззі Казан Анна Анісімаўна пават канцэпцыйна спе-цыяльнае заахвочанне, канцэпцыйна іх выхаванне, пакуць Наззі не пачынаўся да ўважліва пераказвае вучняў.

Усё ў рабры Анны Анісімаўны ў ка-за, на ўроку на першы погляд здаецца простым, звычайным, але ў гэтай прас-таце прымае высокую культуру, глыбокія веды вучняў, прыліжваю ім май-стра педагогічнай працы Аннай Анісімаўнай Маскоўскіх.

А. МІНЬКОУ.

Учэны сельскагаспадарчай арцелі «Чырвоны агародні», Мінская раёна, О. І. Жардзенька (справа) і А. В. Лагуноўскай па папярэдняй парцікавай выбулі.

Фотэ І. Шышко.

КАЛГАСНІКІ РАЗМЯРКАЮЎАЮЦЬ СВАЕ ДАХОДЫ

БАГАТЫ ПРАЦАДЗЕНЬ

Калгас «Удзяні» закончыў размерка-ванне багатых калгасных даходаў. Гала-ва справы калгаснае адлюстроўвае выдатную работу калгаснікаў у 1939 годзе.

Прымяненне правільнай агра-тэхнікі забяспечыла калгасу высокую ўрад-жайнасць. У сярэднім з кожнага гектара ат-рымана па 11,05 цэнтнера зернавых.

Перавыканан план камплектавання калгасных ферм. Малочна-тварына-ва фар-ма лічыла 140 коў. На аўтаварына-ва фар-ма галушпа 123 авечкі. Ёсць у калгасе свіннаферма з паласоў сінёй у 100 штук. Жывёла забяспечана кармамі, цё-плым і ўтульным памяшканнем.

Ажыўлагадоў атрымала 50 тысяч руб. прыбытку.

Калгас свечасова разлічыўся з дзяр-жавай па пастаўках хлеба, малака і мя-са, а таксама паўнасьцю ўнёс грашовыя плацілы.

Чэсна праца калгаснікаў штодзя-на аплата. На кожнага калгасніка праца-дзень вылічы па 3,30 ктр. зерных, 2,5 ктр. бульбы, 3,2 ктр. фуража, 1 р. 20 ктр. грашова. Сям'я калгасніка Грыгорыя Грамыкава, якая выпрацавала 1,026

працадзён, атрымала 185 пудоў хлеба і 1,232 руб. грашова, а сям'я Лазара Га-муленкі атрымала 225 пудоў хлеба, 1,495 руб. грашова, 140 пудоў бу-льбы, 226 пудоў фуража.

У нас паўнасьцю ліквідавана бесара-ўнасць калгаснікаў, павышана калгаснікаў мае асечы. Большасць калгасных сям'яў абодва-х садах. У хаты калгаснікаў праводзіла рашы, выпісваюцца газеты. Калгаснікі жывуць заможна і культурна.

Мы ўключыліся ва ўсеагульнае спа-борніцтва брыгадзіраў-стопудовікаў і па-ўдзя-наму рыхтуемся да вясновай сяўбы. На-сёне паўнасьцю засыпана і ачышчана. За-канчаем рамонт плугоў, баран, кады і зброі. На поле высеяна 400 пудоў гно-му. Прывезлі ў калгас 16 тон мінеральных угнаенняў. Створаны званні, якія спа-борнічаюць за атрыманне высокай ўрад-жайнасці, за права ўдзелу ва ўсеагульнай сельска-гаспадарчай выставцы ў 1940 годзе.

В. Ф. ВАСКАБОЎНІКАУ.

стацыяна калгаса «Удзяні», Ны-чаўскага раёна, узнагароджаны ме-даллю «За трудовое отличие».

Чэсна праца забяспечыла заможнае жыццё

Калгаснікі сельскагаспадарчай арцелі імені Молатава, Мінскага раёна, гэтымі дзямі па сваім агульным схлозе падлялі вынікі мінулага сельскагаспадарчага года.

Слова было прадастаўлена калгаснаму бухгалтэру Т. Мельнікаву. Перад калгас-нікамі ў лічбах і фактах прастала іх старажытная праца па працягу года. Жы-та азімала было пасеяна калгасам 89 гекта-раў, з кожнага гектара атрымана па 13,8 цэнтнера. Такім чынам, валасы збор склаў 1228,97 цэнтнера. Пшаніцы азім-ай з 31 гектара сабрапа 419,76 цэнтнера.

Імяно з кожнага гектара сабрапа па 22,94 цэнтнера. У сярэднім з кожнага гектара зерных культур узята калгас з 14,44 цэнтнера, а ўсяго зерных сабра-па ў калгасе 3751,81 цэнтнера. У лік абавязковых паставак дзяржаве зана 83 цэнтнера, у лік натуроплаты МТС — 393 цэнтнера. Прадана дзяржаве 150 цэнтнераў асбожа, засяпана ў насенна-страхавы і футажныя фонды 1,501 цэнт-нера. Для разнакалення калгаснікам па працягу года атрымала 1,586 цэнтнераў.

Выдатны ўраджай калгас атрымаў і

ах свайго агарода, з ягона сабрапа 4,335 цэнтнераў гародніны.

Калгас атрымаў 110 тысяч рублёў прыбытку ад продажу гародніны, 71 тыс. рублёў ад жыўвёлагадочных ферм. Валасы таго калгаса перавысў поўмільна руб-лёў.

За год калгаснікі выпрацавалі 45,300 працадзён. Пры канчатковым размерка-ванні на кожны працадзень прыпадае 3,5 кілограма хлеба, 7,3 ктр. бульбы і гародніны, 3,5 ктр. фуража і грашова па 6 руб. 45 коп.

Уключыўшыся ва ўсеагульнае спа-борніцтва брыгадзіраў-стопудовікаў, — гаварылі выступілі, — мы абавязваемся зняць з кожнага гектара зерных у 1940 годзе па 120 пудоў. У гэтым спа-борніцтве мы можам і павінны завая-ваць першыя месцы.

Пазаўтра пасля скоха амаль усе коні былі заняты развозкай асбожа калгасні-кам. 10 пудоў адзайлі хлеб калгасніку Міхэю Полянуку, які зрабіў больш 300 пудоў хлеба. 5 пудоў з хлеба было на-кіравана ў двор Андрэя Мураткі.

(ВМТА).

Вырасла калгасная гаспадарка

Калгас імені Калініна, Бабруйскага раёна, адзін з пераможцаў ў ўраджайнас-ці і арганізаванай працы.

Імяні калгаснікі сабраліся на агульны сход для павышэння вынікаў сваёй ад-дзянай работы ў мінулым годзе, для заахвочвання галавой справы і кан-чэпцыйна размеркавання тахоў.

Справы калгаснае паказала, як выраста-ла калгасная гаспадарка калгасна і павышчыла-ся вага калгаснага працягу.

На кожны працадзень калгаснікам вы-дана 2 ктр. зерных, 8 ктр. бульбы.

3,5 ктр. фуража і 1 р. 50 к. грашова.

Сям'я калгасніка Пікалава Казіміра, якая выпрацавала 1,240 працадзён, атрымала 2,480 ктр. хлеба, 9,920 ктр. бульбы, 3,100 ктр. сена і 1,860 рублёў грашова.

Многа прадуктаў і грошай на свае прапарты атрымалі калгаснікі Нікіта Ха-сёвіч, Вітоль Міхаліцкі, Максім Тоўпніч і іншыя.

Калгас дзейна рыхтуецца да вясновай сяўбы, за атрымання высокай стацінік ўраджайнасці ў 1940 годзе.

В. ХАДАСЕВІЧ.

дава хат-лабарато-ры, расказваюць аб сваёй рабры, просяць пазнаціцца волятам.

Сярод акуратна складзеных запісак і

башураў ляжыць каля 100 выразак з бе-ларускіх газет. Гэта заахвочанне і артыкулы, званчаныя за год у цэнтральным і рэ-іонным друку аб воляце калгаснаў у бара-бе за высокую ўраджай.

Ёсць тут і запісы калгаснаў і брыгад, якім за апошні год прычатына 76 ле-пшай.

Імя лепшай асалоў, — гаворыць тав. Агнёў, — як прапавань аграманам неспарадна ў калгасе. Тут заўсёды быліш вынікі сваёй работы.

За тры гады калгас пры канцаме свайго аграманам павышчыў ўраджайнасць зерных з 5 да 11 цэнтнераў з гектара.

Тав. Агнёў паслаў на ўсеагульную сельскагаспадарчую выставку.

Вярнуўшыся з Масквы, ён папулярна-зе выдатныя поспехі сацыялістычнага земляробства, паказаныя на выстацы, дапамагае старацца ў сваім калгасе паспеші ефармізацыі званчэй. Восенню мі-нулага года гэтыя званчэй засеялі па ме-таду Ефрэмава 17 гектараў азімлага жыта. Імяны яны наахвочваюць угнаенні, возыць торф, праводзяць снегазатрыманне.

— 40 шт. з гектара абавязкова збо-ром! — заахвочваюць званчэй Івану Максімавічу.

Так з дапамогай аграманам малаўрад-жайнасці ступілі і супісць становіцца базай рэкордных ефармізацый ўраджайнасці.

А. МАТУСЕВІЧ.

Пісьмы ў рэдакцыю

ЯК МІНСКІ ГАРАНА „ДАПАМАГАЕ“ ШКОЛЕ

45-я сярэдняя школа знаходзіцца ў адным з густа населеных раёнаў Мінска. Але жыццёвая яна ў старажытныя памяшканні з плошчай у 690 кв. метраў. У школе займацца ў дзве змены каля та-сцы вучняў.

Штогодна ў нашу школу паступае многа дзяцей. У сувязі з гэтым у мінулым годзе, каб не адмовіць у прыёме вучняў у першы клас, мы вымушаны былі 5 клас-саў перавесці ў іншую школу. Але гэтага было мала. Прышлось пад класны заняць металічныя кабінеты і настаўніцкую і а-пяцкаспы вытрыпілі 16 аўдыторыяў.

Вучні першай змены раней 7½ гадзін есцара не маюць магчымасці карыстацца індывідуальнай дапамогай, вучні другой змены зусім яе пазбаўлены.

27 студзеня дырэктар школы атрымаў загад Мінгарана за подпісам намесніка загадчыка т. Мінкевіча, у якім прапанавана прадастаўніць к 31 студзеня г. г. 12 клас-ных пакояў для заняткаў 5-й вяр-тэй школы ўвечар, стварыўшы ёй усё ўмовы для работы.

Такі загад роўназначны загаду аб закры-ці 45-й школы: не можа-ж школа пра-дэваць, будучы зусім пазбаўленай магч-масці на вечах арганізаваць пазы-пальную работу вучняў, аказваць да-памогу асцэпным, прапавань з бацькамі і арганізаваць вучнёўскую самадзейнасць.

Зараз, калі ў памяшканні 45 школы працуе 16-я партыя, каб прапавань пазы-пальна, мы і так асцэпваем вельмі вя-лікае затручэнне ў сваёй рабры, але Мін-гарана да гэтага справы няма. Мінгарана кіруе загадам, не пачынаючышся нова-ва дэдацыя, ці магчыма размясціць 12 но-вых класаў у памяшканні 45-й школы.

Паоту Мінгарана робіць няправільна, канцэпцыйна ўсё вечаўны рабры школы ў протры горада, ускладняючы гэтыя рабры і вечаўны і дзеяны школы.

Мы лічым, што боракартчыны загад Мінгарана павінен быць адменен. Пара-рошце стварыць нармальныя ўмовы для работы 45-й сярэдняй школы.

Настаўнікі: заслужаная настаўніца НАРПЯЛЕНА, АЛЕНІН, ТІЗ, ЛУК'ЯНОВІЧ, МІХАЙЛАВА, ВОРА-ШАВА; члены бацькоўскага камі-тэта: ЧУМБАВА, ПАЗНЯНОВА, ТУНІК, ШЕРШОВІЧ; старшыня мясцова-на ШВЕЙДЭЛЬ, партгор школы ЮШПА.

РАСШЫРЫЦЬ СЕТКУ ЗУБАПРАЧЭБНЫХ УСТАНОЎ

Хворая С. прыехала ў г. Віцебск з Дрысенскага раёна, каб прапавань пазы-пальна рота. Некалкі дзён яна хадзіла па большых і аўдыторыях, каб зрабіць рэспітэнацыю азімлагу зубу. Зымка зрэ-білі толькі праз тры тыдні пазы-пальнага загада абласнога аддзела аховы здароўя.

Ік не даўна, але ў Віцебску гэта не выключны выпадак. Зубныя кабінеты ў горадзе мала. І ў рабры дзень у аўды-торыях і большых аўдыторыях збіраюцца вя-лікая чарга хворых. Калі-ж у чалавека пасля 10 гадзін вечаа забавіць зуб, то ён можа атрымаць дапамогу толькі ў наступны дзень: ноччу ў горадзе няма дзяжурных зубных урачоў.

Органы аховы здароўя зусім не піка-вацца гэтым важным участкам работы. Тры месяцы там назва і падаў да-кладную запіску намесніку загадчыка аб-ласнога аддзела аховы здароўя з канцэп-цыямі прапавань, які павышчыў у гора-дзе зубавурабную і зубавэрабную спра-ву. Маёй прапановы нават не разгледзелі. Талі я зварнуўся ў секцыю аховы здароўя горавета мінулага скіпаўна. Размаў алкала да першага пасаджэння новага састава горавета. Але «ноз і ды-не там».

Доктар А. М. ПЕУЗНЕР.

СЛОВЫ І СПРАВЫ МІНВОДКАНАЛІЗАЦЫ

Словы і справы, звычайна, не павінны разыходзіцца.

Алімак гэты рабрыні, якія не пры-знуюць гэтай аксіомы. Так, дырэктар аварыянай станцыі Мінводканалізацыі некалькі дзён падрал друкавала ў «Зна-дзе» аб'явы, што ў выпадку папсуцыя вапаварава ці канцэпцыйна насель-ніцтву Мінска трэба звяртацца непасрэдна ў аварыяную. Пават вярнуваўся пучар тэлефона і ў які час званіць. Зважала-б, чого лепш? Па самой-жа справе гэта толькі словы.

Бадя месцы таму назва павасалася калонка на лядо лоды № 8 на Тыгра-най вуліцы. На неаднаразовыя тэлефо-ныя званчэй па ўказанаму нумару даваўся адзін адказ: «Заўтра». Але гэта «заўтра» прадаўжаецца і канцэпцыйна. Насельніцтву вучны прыходзіцца насіць ваду на вя-лікую адлегласць і трапіць час у чароў.

Дырэктар аварыянай станцыі Мінво-дканалізацыі павінен, наахвоч, ператвар-рыць свае словы ў справы.

В. ЗАГАВАЛІНА.

Па слядах неапублікаваных пісем

26 снежня 1939 года ў рэдакцыю паступіў матэрыял аб тым, што калгасні-кі сельскагаспадарчай «Чырвоны Бор». Па-васеліўскага сельскагаспадарчай, Пухавіцка-га раёна, Лукашона, які прапавань вя-лікаўчым і немагай Іван, які пра-павань мільярам, арымаў нармальную ра-боту свіннафермы, не забяспечвалі яе кар-мамі.

Гэты матэрыял рэдакцыя павіравала для раскладання і прыліжвае мер сака-тара Пухавіцкага РК КП(б)Б. Пры рас-судаванні факта, указаны ў матэрыяле, паўнасьцю павердзіліся. Лукашона і Не-магай званы з работы. Прыняты меры па ўпільненні свіннарыка і старажына неад-ходных умоў для работы фермы.

Сельскагаспадарчы аграманам «Чырвоны Бор» (справа) і А. В. Лагуноўскай па папярэдняй парцікавай выбулі.

Фотэ І. Шышко.

КВАЛІФІКАЦІЇ КАДРАЇ НАРОДНІ
СВЕТЛІ ВОСР

ТІЯЕ НАБОР

НА ПАДРІХТОЇШЫ НАСТАЇНІКІ
Ы ДЛІЯ 5-7 КЛАСАЇ ШКОЛ Д

Ы Я АДУКАЦЫЯ І НЕ ІЖЫЯ 9 КЛАСАЇ
ІЯ УРОСТУ.

ІА СТЫПЕНДЫЯ І КВАТЕРЫНЫ.

АДІІТРАМІА ПЫТАМ НА РУСАЯ І БО

САТА 1940 ГОДА.

ДАВЕДІКУ АБ АДУКАЦЫІ, ДАВЕДІКУ АБ І

Ю.

РАСУ: г. Мінск, Пушчынская, 75, Іагн

АУ НАРОДНАЯ АСВЕТА.

ВЫКЛІКУ.

ДЫРЭКЦЫЯ.

ЧНІ

УЮ І ІНШ.

Я ЗАКОНАМ

Я

А-

П.

